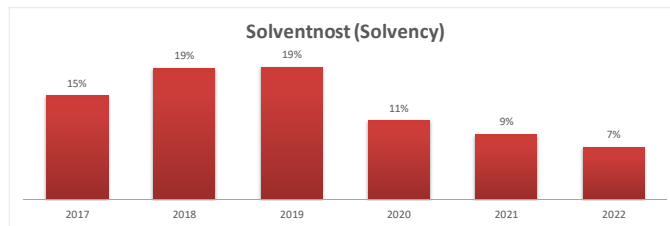
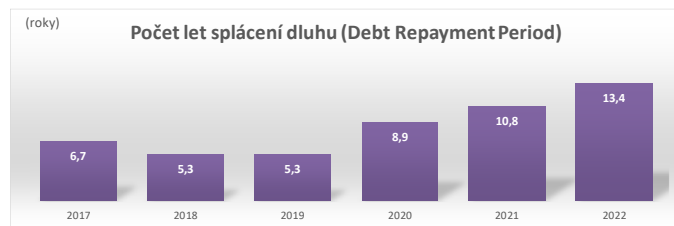
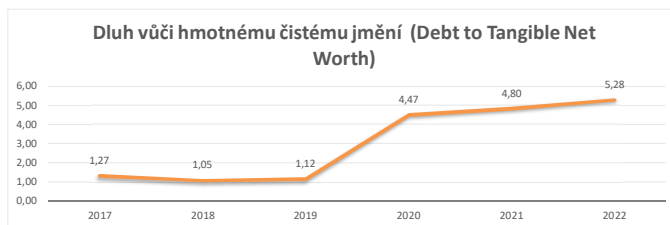
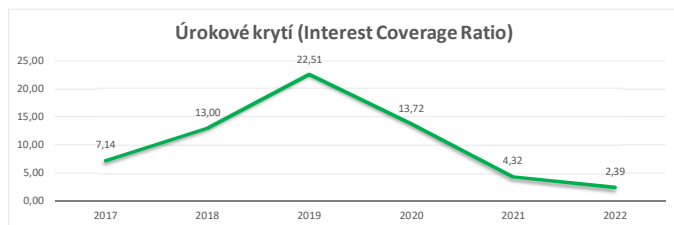
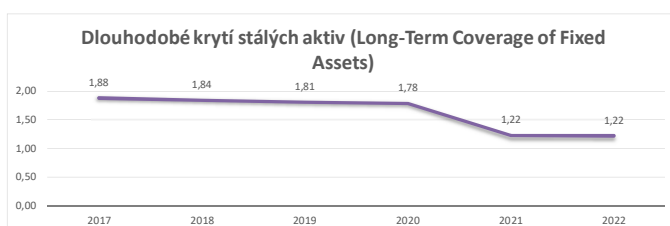
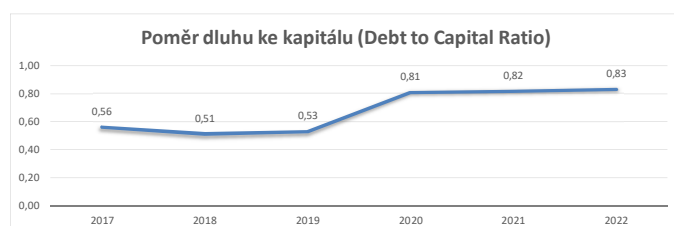
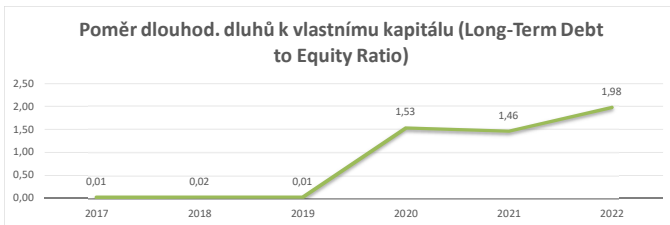
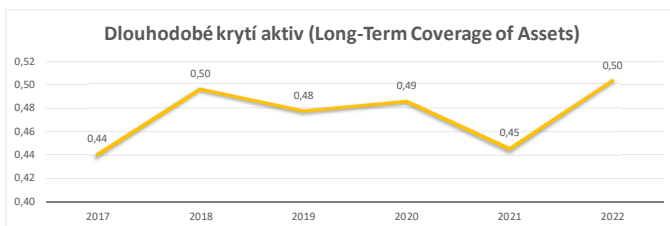
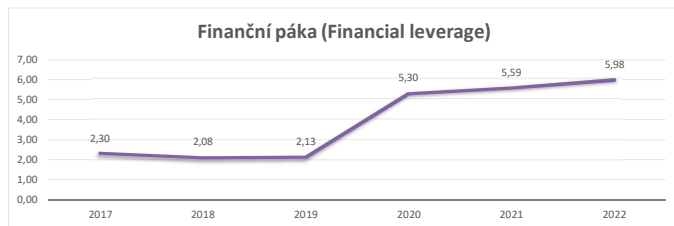
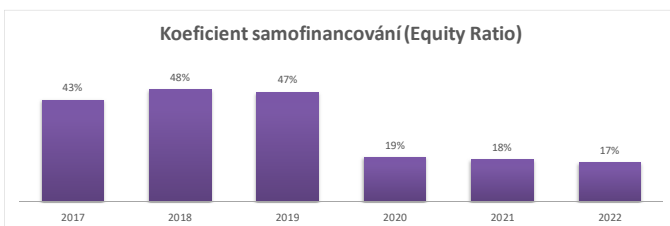
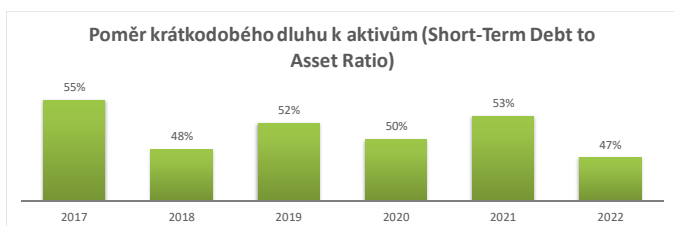
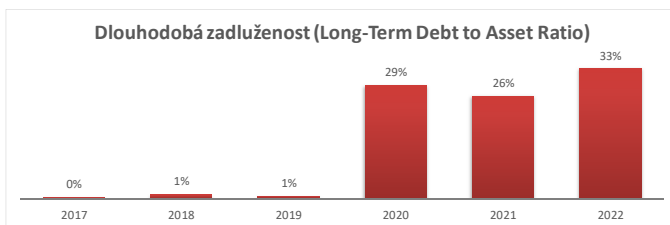
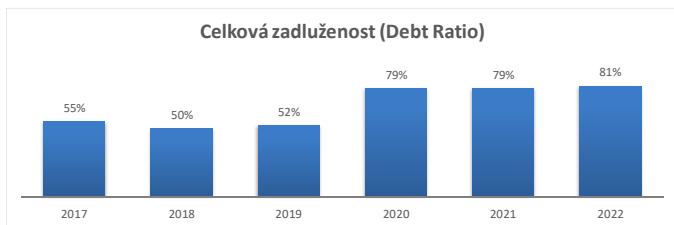

Ukazatelé zadluženosti

Green Foods a.s.

Ukazatelé zadluženosti	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Celková zadluženost (Debt Ratio)	55%	50%	52%	79%	79%	81%
Dlouhodobá zadluženost (Long-Term Debt to Asset Ratio)	0%	1%	1%	29%	26%	33%
Poměr krátkodobého dluhu k aktivům (Short-Term Debt to Asset Ratio)	55%	48%	52%	50%	53%	47%
Koeficient samofinancování (Equity Ratio)	43%	48%	47%	19%	18%	17%
Finanční páka (Financial leverage)	2,30	2,08	2,13	5,30	5,59	5,98
Dlouhodobé krytí aktiv (Long-Term Coverage of Assets)	0,44	0,50	0,48	0,49	0,45	0,50
Poměr dluhu k vlastnímu kapitálu (Debt to Equity Ratio)	1,27	1,04	1,12	4,20	4,43	4,84
Poměr dlouhod. dluhů k vlastnímu kapitálu (Long-Term Debt to Equity Ratio)	0,01	0,02	0,01	1,53	1,46	1,98
Poměr dluhu ke kapitálu (Debt to Capital Ratio)	0,56	0,51	0,53	0,81	0,82	0,83
Dlouhodobé krytí stálých aktiv (Long-Term Coverage of Fixed Assets)	1,88	1,84	1,81	1,78	1,22	1,22
Úrokové krytí (Interest Coverage Ratio)	7,14	13,00	22,51	13,72	4,32	2,39
Dluh vůči hmotnému čistému jmění (Debt to Tangible Net Worth)	1,27	1,05	1,12	4,47	4,80	5,28
Počet let splácení dluhu (Debt Repayment Period)	6,7	5,3	5,3	8,9	10,8	13,4
Solventnost (Solvency)	15%	19%	19%	11%	9%	7%

Ukazatelé zadluženosti (Leverage ratios)

Přináší informace týkající se úvěrového zatížení firmy. To je jistě do určité míry žádoucí, ale nesmí to firmu zatěžovat příliš vysokými finančními náklady. Vyšší zadluženost je proto možná, ale jen v případě vyšších hodnot firemní rentability.

Ukazatelé zadluženosti vyjadřují zejména vztah mezi cizími a vlastními zdroji firmy. Tedy míru, do jaké je podnik financován cizími zdroji. Zadluženost obecně nemusí být negativní charakteristikou firmy. Její růst ve stabilní firmě totiž přispívá ke zvyšování rentability (efekt finanční páky). S rostoucí zadlužeností však roste riziko, že společnost bude mít problémy se splácením úroků a dostane se do nepříznivé finanční situace. Obecně platí, že je vhodné vypočítané ukazatele sledovat v porovnání s odvětvím a s konkurenty společnosti. Pro srovnání s odvětvím je v českém prostředí možné využít statistiky Ministerstva průmyslu a obchodu. Zároveň je vhodné sledovat vývoj ukazatelů v čase.

Jaký je rozdíl mezi ukazateli likvidity a ukazateli zadluženosti. Být likvidní znamená schopnost být přeměněn v peníze (v cash). Být solventní znamená, být schopni hradit dluhy v okamžiku jejich splatnosti.

- ◆ Ukazatele likvidity hodnotí schopnost firmy pokrýt své krátkodobé závazky z krátkodobých aktiv. Zaměřují se na schopnost firmy rychle přeměnit aktiva na hotovost pro splácení krátkodobých závazků.
- ◆ Ukazatele zadluženosti hodnotí strukturu financování firmy a míru, do jaké je firma financována dluhem. Zaměřují se na dlouhodobou finanční stabilitu a riziko.

Celková zadluženost (Debt Ratio)

Ukazatel zadluženosti bývá též označován jako ukazatel věřitelského rizika (angl. debt ratio). Celkové závazky v tomto ukazateli zahrnují závazky krátkodobé i dlouhodobé, včetně bankovních úvěrů. Obecně platí, že čím vyšší je hodnota tohoto ukazatele, tím vyšší je zadluženost celkového majetku podniku a tím vyšší riziko věřitelů, že jejich dluh nebude splacen. Zadluženost ovlivňuje nejen riziko věřitelů, ale také celkovou výnosnost podniku, neboť použití cizích zdrojů zvyšuje náklady podniku. Ukazatel má velký význam zejména pro dlouhodobé věřitele.

$$\text{Celková zadluženost} = \frac{\text{cizí zdroje}}{\text{celková aktiva}} * 100 \quad [\%]$$

Termín celková zadluženost se vztahuje k finančnímu poměru, který měří rozsah pákového efektu společnosti. Ukazatel dluhu je definován jako poměr celkového dluhu k celkovým aktivům, vyjádřený v desetinných číslech nebo procentech. Lze jej interpretovat jako podíl aktiv společnosti, který je financován dluhem.

Poměr větší než 1 ukazuje, že značná část aktiv společnosti je financována dluhem, což znamená, že společnost má více závazků než aktiv. Vysoký poměr naznačuje, že společnost může být vystavena riziku nesplácení svých úvěrů, pokud úrokové sazby náhle vzrostou. Poměr nižší než 1,0 znamená, že větší část aktiv společnosti je financována vlastním kapitálem.

Míra zadlužení 30 % může být příliš vysoká pro odvětví s nestálými peněžními toky, ve kterém se většina podniků zadluhuje jen málo. Společnost s vysokou mírou zadlužení ve srovnání s jejími protějšky by pravděpodobně považovala za drahé půjčovat si a mohla by se dostat do krize, pokud se změní okolnosti. Naopak úroveň dluhu 40 % může být snadno zvládnutelná pro společnost v odvětví, jako jsou veřejné služby, kde jsou peněžní toky stabilní a vyšší poměr dluhu je normou.

Míra zadlužení neodhaluje typ dluhu ani kolik to bude stát. Období a úrokové sazby různých dluhů se mohou lišit, což může mít podstatný vliv na finanční stabilitu společnosti. Kromě toho míra zadlužení závisí na účetních informacích, které mohou vykládat nebo manipulovat se zůstatky účtů, jak je požadováno pro externí zprávy. Míra zadlužení je konstantním ukazatelem finanční situace společnosti v určitém časovém okamžiku. Akvizice, prodeje nebo změny cen aktiv jsou jen některé z proměnných, které mohou rychle ovlivnit míru zadlužení.

Co se počítá jako dobrý poměr dluhu, bude záviset na povaze podnikání a jeho odvětví. Obecně řečeno, poměr dluhu k vlastnímu kapitálu nebo dluhu k aktivům pod 1,0 by byl považován za relativně bezpečný, zatímco poměr 2,0 nebo vyšší by byl považován za rizikový. Některá odvětví, jako je bankovníctví, jsou známa tím, že mají mnohem vyšší poměr dluhu k vlastnímu kapitálu než jiná.

Dlouhodobá zadluženost (Long-Term Debt to Asset Ratio)

Výsledek vyjadřuje, kolik Kč dlouhodobých dluhů připadá na 1 Kč aktiv, jinými slovy kolika Kč dlouhodobých dluhů je zatížena každá 1 Kč aktiv. Tento ukazatel nepostihuje celkovou zadluženost podniku, bere v úvahu jen dlouhodobé dluhy. Vyjadřuje, jaká část podniku je financována dlouhodobými dluhy a napomáhá nalézt rozumnou míru mezi krátkodobým a dlouhodobým financováním. Z cizího kapitálu je dlouhodobý ten, který má pro společnost riziko relativně nižší - nehrozí totiž splatnost během příštích dvanácti měsíců.

dlouhodobé závazky

Dlouhodobá zadluženost = ----- * 100 [%]

celková aktiva

Zatímco poměr celkového dluhu k celkovým aktivům zahrnuje všechny dluhy, poměr dlouhodobého dluhu k aktivům zohledňuje pouze dlouhodobé dluhy. Míra zadlužení bere v úvahu jak dlouhodobé dluhy, jako jsou hypotéky a cenné papíry, tak současné nebo krátkodobé dluhy, jako je nájemné, služby a půjčky se splatností za méně než 12 měsíců. Oba ukazatele však zahrnují všechna aktiva podniku, včetně hmotných aktiv, jako je vybavení a zásoby, a nehmotných aktiv, jako jsou autorská práva a vlastněné značky. Protože poměr celkového dluhu k aktivům zahrnuje větší část závazků společnosti, je toto číslo téměř vždy vyšší než poměr dlouhodobého dluhu společnosti k aktivům.

Poměr krátkodobého dluhu k aktivům (Short-Term Debt to Asset Ratio)

Ukazatel funguje na podobném principu jako ukazatel dlouhodobé zadluženosti. Ukazatel popisuje, jaká úroveň majetku organizace je kryta krátkodobým cizím kapitálem. Poměruje krátkodobý cizí kapitál s celkovými aktivy.

krátkodobé závazky

Podíl vlastních zdrojů = ----- * 100[%]

celková aktiva

Poměr krátkodobého dluhu k aktivům je poměrový ukazatel, který měří, jakou část celkových aktiv firmy tvoří její krátkodobé závazky. Tento ukazatel je důležitý pro hodnocení krátkodobé finanční stability, protože poskytuje přehled o tom, jaká část aktiv je financována z krátkodobých dluhů, které musí být splaceny v blízké budoucnosti.

Ukazatel měří, jakou část aktiv firmy tvoří krátkodobé závazky, což zahrnuje dluhy, které musí být splaceny do jednoho roku. Pomáhá posoudit, zda má firma dostatek krátkodobých aktiv na pokrytí svých krátkodobých dluhů. Vyšší hodnota ukazatele může znamenat vyšší závislost na krátkodobém dluhovém financování, což může zvyšovat riziko problémů s likviditou, pokud by došlo k náhlému poklesu hotovostních toků. Pokud firma používá vysoký podíl krátkodobého dluhu na financování aktiv, může být vystavena riziku refinancování, kdy bude nucena často obnovovat své dluhové závazky, což může být rizikové zejména v nepříznivých ekonomických podmínkách.

Nízký poměr hodnoty ukazatele, např. pod 0,2, naznačuje, že firma má nízkou závislost na krátkodobém financování a že většina jejích aktiv je financována z dlouhodobých zdrojů nebo vlastního kapitálu, což je často znakem vyšší finanční stability. Střední hodnoty (např. 0,2 - 0,50) naznačují, že firma využívá krátkodobý dluh jako významnou, ale ne dominantní část financování aktiv. Vysoký poměr nad 0,5 může signalizovat, že firma je silně závislá na krátkodobém dluhovém financování, což může představovat riziko likvidity, zejména pokud nejsou dostatečné hotovostní toky na pokrytí těchto závazků.

Koeficient samofinancování (Equity Ratio / Equity to Assets Ratio / Equity to Capital Ratio)

Koeficient samofinancování je finanční ukazatel, který vyjadřuje schopnost podniku financovat své aktivity z vlastních zdrojů, tedy bez nutnosti využití cizího kapitálu (dluhů). Podstatou je vyjádření nezávislosti podniku na cizím kapitálu, určitá míra "soběstačnosti" podniku. Někdy bývá uváděn jako "kvóta vlastního kapitálu". Tento ukazatel poskytuje informace o finanční stabilitě podniku a o tom, jak je podnik schopen zvládat financování svých aktivit vlastními prostředky.

Čím vyšší je tento koeficient, tím větší podíl na financování aktivit podniku mají vlastní zdroje. Vyšší hodnoty značí lepší finanční stabilitu a menší závislost na externím financování. Naopak nižší hodnoty ukazují na vyšší míru zadlužení a větší závislost na cizích zdrojích, což může zvyšovat riziko finančních problémů, zvláště pokud by podnik měl problémy se splácením dluhů.

Doporučuje se, aby tento ukazatel neklesal pod úroveň 30 %. Žádoucí hodnota by neměla být stanovena jako minimum, ale spíše je vhodnější stanovit interval doporučených hodnot pro konkrétní podnik. Měl by se však posuzovat v návaznosti na rentabilitu podniku.

vlastní kapitál

$$\text{Koeficient samofinancování} = \frac{\text{vlastní kapitál}}{\text{celková aktiva}} * 100 \quad [\%]$$

Co říká koeficient samofinancování?

- 1. Finanční stabilita - Ukazatel udává podíl aktiv společnosti, která jsou financována vlastním kapitálem. Vyšší poměr vlastního kapitálu naznačuje větší finanční stabilitu společnosti, protože se méně spoléhá na dluhové financování. Manažeři mohou interpretovat vyšší poměr vlastního kapitálu jako pozitivní znamení, které naznačuje, že společnost má silnou kapitálovou základnu pro podporu svých operací.
- 2. Hodnocení rizik - Ukazatel vlastního kapitálu pomáhá posoudit míru finančního rizika spojeného s danou společností. Nižší poměr vlastního kapitálu naznačuje vyšší závislost na dluhu, a tedy vyšší riziko finančních potíží. Akcionáři mohou nižší poměr vlastního kapitálu považovat za červenou vlajku, která signalizuje potenciální finanční zranitelnost a zvýšené riziko.
- 3. Páková analýza - Porovnáním poměru vlastního kapitálu s poměrem dluhu mohou manažeři vyhodnotit pákový efekt nebo dluhové zatížení společnosti. Vyšší poměr vlastního kapitálu v porovnání s poměrem dluhu naznačuje konzervativnější kapitálovou strukturu s nižší mírou zadlužení. Lze to považovat za pozitivní ukazatel, který naznačuje schopnost společnosti řídit dluhové závazky a potenciálně odolávat hospodářským poklesům.
- 4. Srovnání odvětví - Vlastníci mohou použít poměr vlastního kapitálu k porovnání společností ve stejném odvětví. Odvětví mají různé normy a standardy týkající se kapitálové struktury. Porovnáním ukazatelů vlastního kapitálu různých společností v rámci odvětví mohou manažeři identifikovat odlišné hodnoty a posoudit relativní finanční zdraví a rizikové pozice těchto společností.
- 5. Dlouhodobý investiční potenciál - Ukazatel poskytuje přehled o dlouhodobém investičním potenciálu společnosti. Zdravý poměr vlastního kapitálu naznačuje, že společnost má pevné základy pro růst a může potenciálně přilákat dlouhodobé investory. Potenciální akcionáři mohou považovat společnosti s vyšší hodnotou ukazatele za příznivější z hlediska dlouhodobých investičních vyhlídek.

Finanční páka (Financial leverage)

Vyjádřuje, kolikrát převyšuje celkový kapitál velikost vlastního kapitálu. Ukazatel finanční páky (FP) je jednou z forem vyjádření míry zadluženosti podniku a je vyjádřen podílem cizího kapitálu na celkové finanční struktuře podniku. Je založen na skutečnosti, že cizí kapitál je obvykle levnější než vlastní a to do té doby, dokud podnik dokáže každou korunu kapitálu zhodnotit více než je úroková sazba dluhu.

Poměr rentability vlastního kapitálu k rentabilitě celkového kapitálu má být vždy větší než 1 a tento ukazatel se nazývá index finanční páky.

celková aktiva

$$\text{Finanční páka} = \frac{\text{celková aktiva}}{\text{vlastní kapitál}}$$

vlastní kapitál

Co je to pákový poměr (Leverage Ratio)? Pákový poměr je typ finančního měření používaného ve financích, podnikání a ekonomice k vyhodnocení úrovně dluhu ve vztahu k jiné finanční metrice. Lze jej použít k měření toho, kolik kapitálu přichází ve formě dluhu (půjček) nebo k posouzení schopnosti společnosti dostát svým finančním závazkům. V podnikání, financích a ekonomice jsou pákové poměry důležité, protože společnosti a instituce se při financování svých operací spoléhají na kombinaci vlastního kapitálu a dluhu (závazků). A znalost výše drženého dluhu je užitečná při hodnocení, zda mohou být závazky splaceny, jakmile budou splatné.

Ve většině případů pákový poměr hodnotí schopnost společnosti, instituce nebo jednotlivce dostát svým finančním závazkům. Například příliš velký dluh může být nebezpečný pro společnost a její investory. Pokud však operace společnosti mohou generovat vyšší míru návratnosti, než je úroková sazba jejich půjček, pak dluh může pomoci podpořit růst.

Multiplikátor vlastního kapitálu (Equity Multiplier)

Pojem multiplikátor vlastního kapitálu (Equity Multiplier) je jiným názvem k předcházejícímu pojmu Finanční páka (Financial leverage). Je to to samé. Pojem multiplikátor vlastního kapitálu se vztahuje k rizikovému ukazateli, který měří část aktiv společnosti, která je financována vlastním kapitálem, a nikoli dluhem. Ukazatel je také známý jako ukazatel finanční páky a je jedním ze tří poměrů používaných v DuPont analýze.

Vysoký multiplikátor vlastního kapitálu naznačuje, že společnost používá k financování svých aktiv velké množství dluhu. Společnosti s vyšším dluhovým zatížením budou mít vyšší náklady na dluhovou službu, což znamená, že budou muset generovat více peněžních toků, aby udržely zdravé podnikání. Nízký multiplikátor vlastního kapitálu znamená, že společnost má méně aktiv financovaných dluhem. To je obvykle vnímáno jako pozitivní, protože náklady na obsluhu dluhu jsou nižší. Může to ale také vyslat signál, že společnost nedokáže nalákat věřitele, aby jí půjčili peníze za výhodných podmínek, což je problém.

Průměrné akciové multiplikátory se v jednotlivých odvětvích liší. Obecně platí, že investoři vyhledávají společnosti s nízkým multiplikátorem vlastního kapitálu, protože to naznačuje, že společnost používá k financování nákupu aktiv více vlastního kapitálu a méně dluhu. Společnosti, které mají vyšší dluhové zatížení, by mohly být finančně rizikovější.

Ideální multiplikátor vlastního kapitálu neexistuje. Bude se lišit podle odvětví nebo odvětví, ve kterém společnost působí. Obecně se za lepší považují multiplikátory vlastního kapitálu na úrovni nebo pod průměrem odvětví.

Dlouhodobé krytí aktiv (Long-term coverage of assets)

Ukazatel určuje podíl dlouhodobých zdrojů na celkových aktivech organizace. Podkapitalizování podniku může být pro podnik nebezpečné, neboť nastává tehdy, je-li firma příliš zadlužena a výše vlastního kapitálu je nepřiměřená rozsahu provozní činnosti podniku. Dochází k němu zpravidla v období prosperity firmy, která v důsledku zvyšování objemu zakázek zvyšuje svůj majetek, pro který hledá zdroje finančního krytí.

Hodnota ukazatele by rozhodně měla být větší než 1, neboť podle zásad správného financování by firma měla dlouhodobý majetek krytý dlouhodobým kapitálem, který by měl být dostatečně vysoký, aby nejen umožňoval financování stálých aktiv, ale vytvářel v potřebné výši i dostatečný pracovní kapitál, nezbytný pro zajištění běžného chodu podniku.

vlastní kapitál + dlouhodobý cizí kapitál

Dlouhodobé krytí aktiv = -----

celková aktiva

Ukazatel Dlouhodobé krytí aktiv je ukazatel zadluženosti, který měří, do jaké míry jsou aktiva firmy financována z dlouhodobých zdrojů, jako je vlastní kapitál a dlouhodobé závazky. Tento ukazatel poskytuje přehled o finanční stabilitě a dlouhodobé udržitelnosti kapitálové struktury firmy. Ukazatel hodnotí, zda jsou aktiva firmy financována dlouhodobými zdroji, což zahrnuje jak vlastní kapitál, tak dlouhodobé dluhy. Tento ukazatel je důležitý pro zajištění, že firma používá konzervativní a udržitelný přístup k financování svých aktiv, který minimalizuje riziko likvidity.

Hodnota ukazatele nad 1 znamená, že dlouhodobé závazky a vlastní kapitál více než pokrývají celková aktiva, což je znak silné finanční stability a konzervativního financování. Hodnota kolem 1 ukazuje, že dlouhodobé zdroje financují téměř všechny aktiva firmy, což je pozitivní znak dlouhodobé udržitelnosti. Hodnota pod 1 naznačuje, že dlouhodobé závazky a vlastní kapitál nepokrývají všechna aktiva, což může znamenat, že firma používá krátkodobé zdroje k financování dlouhodobých aktiv, což zvyšuje riziko likvidity a finanční nestability.

Poměr dluhu k vlastnímu kapitálu (Debt to Equity Ratio)

Je poměrně významným ukazatelem pro banku z hlediska poskytnutí úvěru. Cizí zdroje by neměly překročit jeden a půl násobek hodnoty vlastního jmění; optimální stav je nižší hodnota cizích zdrojů než vlastního jmění.

Pro porovnání ukazatele je rozhodující jeho vývoj v časové řadě. Znamená to, zda se podíl cizích zdrojů zvyšuje nebo snižuje. Při nárůstu tohoto ukazatele dochází ke zvyšování podílů cizích zdrojů použitelných na krytí potřeb podniku. Ukazatel signalizuje bance a věřitelům, do jaké míry by mohli přijít o své nároky, a akcionářům ukazuje riziko ztrát v případě likvidace podniku.

cizí zdroje

Poměr dluhu k vlastnímu kapitálu = ----- * 100 [%]

vlastní kapitál

Poměr D/E měří, kolik cizích zdrojů (dluhů, což je překlad významu debt) společnost přijala v poměru k hodnotě svých aktiv očištěných o závazky. Dluh musí být jednou splacen nebo refinancován, společnost z něj platí úroky náklady, které obvykle nelze odložit, a mohl by snížit nebo zničit hodnotu vlastního kapitálu v případě selhání. V důsledku toho je vysoký poměr D/E často spojen s vysokým investičním rizikem. To znamená, že společnost spoléhá především na dluhové financování.

Růst financovaný dluhem může sloužit ke zvýšení zisků firmy. Pokud přírůstkové zvýšení zisku díky dluhu překročí nárůst nákladů na jeho obsluhu, měli by akcionáři očekávat, že z toho budou mít prospěch. Pokud však náklady na dluhové financování převažují nad příjmem, který generuje, pak může cena akcií klesnout. Náklady na dluh a schopnost společnosti jej obsluhovat se mohou lišit podle tržních podmínek. Výsledkem je, že půjčky, které se zpočátku zdály obezřetné, se mohou později za jiných okolností ukázat jako nerentabilní.

Poměry D/E se liší podle odvětví a nejlépe se používají k porovnání přímých konkurentů nebo k měření změny závislosti společnosti na dluhu v průběhu času. Mezi podobnými společnostmi vyšší poměr D/E naznačuje větší riziko, zatímco zvláště nízký může naznačovat, že podnik nevyužívá výhody dluhového financování k expanzi. Při použití poměru D/E je velmi důležité vzít v úvahu odvětví, ve kterém společnost působí. Protože různá průmyslová odvětví mají různé kapitálové potřeby a míru růstu. Hodnota poměru D/E, která je běžná v jednom odvětví, může být varovnou vlajkou v jiném.

Co se počítá jako „dobrý“ poměr dluhu k vlastnímu kapitálu (D/E), bude záviset na povaze podnikání a jeho odvětví. Obecně řečeno, poměr D/E pod 1 by byl považován za relativně bezpečný, zatímco hodnoty 2 nebo vyšší by mohly být považovány za rizikové. Společnosti v některých odvětvích, jako jsou veřejné služby, spotřební zboží a bankovníctví, mají obvykle relativně vysoké poměry D/E. Obzvláště nízký poměr D/E může být i negativní, což naznačuje, že společnost nevyužívá dluhové financování a své daňové výhody. Obchodní úrokové náklady jsou obvykle daňově uznatelné, zatímco výplaty dividend podléhají dani z příjmu právnických a fyzických osob).

Neustále rostoucí poměr D/E může v budoucnu ztížit společnosti získat financování. Rostoucí závislost na dluhu by nakonec mohla vést k potížím se splácením současných úvěrových závazků společnosti. Velmi vysoké poměry D/E mohou nakonec vést k nesplácení úvěru nebo bankrotu. Ale také může dluh společnosti umožnit růst a generovat další příjmy. Pokud je však společnost stále více závislá na dluhu nebo je ve svém odvětví nepřiměřeně závislá, potenciální investoři budou chtít dále prozkoumat.

Poměr dlouhodobých dluhů k vlastnímu kapitálu (Long-Term Debt to Equity Ratio)

Ukazatel poměr dlouhodobých dluhů k vlastnímu kapitálu je poměrový ukazatel zadluženosti, který měří poměr dlouhodobého dluhu k vlastnímu kapitálu firmy. Tento ukazatel je klíčový pro hodnocení finanční stability a rizika firmy, protože ukazuje, do jaké míry je firma závislá na dlouhodobém dluhovém financování oproti vlastním zdrojům.

dlouhodobé závazky

Poměr dlouhodobých dluhů k vlastnímu jmění = -----

vlastní kapitál

Hodnota ukazatele pod 1 ukazuje, že firma má více vlastního kapitálu než dlouhodobého dluhu, což naznačuje nižší riziko zadluženosti a vyšší finanční stabilitu. Hodnota kolem 1 znamená, že dlouhodobý dluh a vlastní kapitál jsou v rovnováze. To může být přijatelné, pokud jsou podmínky dluhu udržitelné a firma je schopna plnit své závazky. Vyšší hodnoty ukazatele (např. 2 a více) naznačují, že firma má více dlouhodobého dluhu než vlastního kapitálu, což zvyšuje riziko spojené s vysokým zadlužením a závislostí na dluhovém financování. Optimální hodnota tohoto ukazatele závisí na odvětví, tržních podmínkách a strategii firmy, ale obecně platí, že nižší zadluženost zvyšuje finanční stabilitu a snižuje riziko.

Poměr dluhu ke kapitálu (Debt to Capital Ratio)

Poměr dluhu ke kapitálu je ukazatel zadluženosti, který měří, jaký podíl celkového kapitálu firmy tvoří její dluhy. Tento ukazatel poskytuje přehled o finanční struktuře firmy a o tom, jak velkou část financování zajišťují dluhy oproti vlastnímu kapitálu. Pomáhá hodnotit finanční stabilitu firmy a její schopnost zvládat finanční rizika spojená se zadlužením.

Ukazatel vyjadřuje podíl dluhu (celkových závazků) na celkovém kapitálu firmy, který zahrnuje jak vlastní kapitál, tak dluhy. Tento poměr ukazuje, jak je firma financována z hlediska dluhů a vlastního kapitálu, což je důležité pro hodnocení finanční stability a rizika firmy.

celkové závazky (dluhy)

Poměr dluhu ke kapitálu = -----

celkový kapitál

celkový kapitál = (vlastní kapitál + celkové závazky)

Hodnota ukazatele pod 0.5 ukazuje, že méně než polovina kapitálu firmy pochází z dluhů, což naznačuje relativně konzervativní financování s nižším finančním rizikem. Hodnota kolem 0.5 naznačuje vyvážené financování, kdy firma používá dluhy i vlastní kapitál v podobném poměru. Vyšší hodnota nad 0,5 signalizuje, že více než polovina kapitálu firmy je financována dluhy, což může znamenat vyšší finanční riziko a závislost na dluhovém financování.

Poměr dluhu ke kapitálu je důležitý ukazatel pro investory, věřitele a finanční analytiky, kteří chtějí posoudit, jak efektivně firma spravuje své dluhy v rámci své kapitálové struktury. Pomáhá určit, zda je zadluženost firmy na udržitelné úrovni, nebo zda by mohla ohrozit její finanční stabilitu a schopnost splácet své závazky.

Dlouhodobé krytí stálých aktiv (Long-term Coverage of Fixed Assets)

Ukazatel popisuje krytí stálých aktiv dlouhodobým kapitálem. Jakmile je výsledná hodnota vyšší než 1, tak je možné hovořit o tzv. překapitalizaci, která znamená stabilitu podniku, ale nižší efektivnost podnikatelského procesu.

Ukazatel dlouhodobé krytí stálých aktiv je finanční ukazatel, který měří, jaká část stálých aktiv (dlouhodobého majetku) firmy je financována z dlouhodobých zdrojů, jako je vlastní kapitál a dlouhodobé závazky. Tento ukazatel je důležitý pro hodnocení finanční stability firmy a její schopnosti udržet dlouhodobá aktiva financovaná dlouhodobě udržitelnými zdroji. Ukazatel dlouhodobého krytí stálých aktiv hodnotí, zda jsou dlouhodobá aktiva firmy (např. budovy, stroje, zařízení) kryta dlouhodobými financemi, což zajišťuje finanční stabilitu a minimalizuje riziko likvidity.

vlastní kapitál + dlouhodobé závazky

Dlouhodobé krytí stálých aktiv = -----

stálá aktiva

Hodnota ukazatele nad 1 ukazuje, že firma má dostatečné dlouhodobé zdroje na krytí všech svých stálých aktiv, což je považováno za pozitivní znak finanční stability a udržitelnosti. Hodnota kolem 1 naznačuje, že dlouhodobá aktiva jsou právě kryta dlouhodobými zdroji, což je minimální požadavek na finanční stabilitu. Hodnota pod 1 znamená, že firma používá krátkodobé zdroje k financování stálých aktiv, což může zvýšit riziko likvidity a financování. Tento stav je obvykle vnímán jako varovný signál, že firma může čelit problémům s udržením dlouhodobé finanční stability.

Ukazatel dlouhodobého krytí stálých aktiv je užitečný pro investory, věřitele a finanční manažery, kteří chtějí posoudit, jak efektivně firma spravuje své dlouhodobé financování ve vztahu ke svým stálým aktivům. Pomáhá zajistit, že firma má adekvátní dlouhodobé zdroje na podporu svých dlouhodobých investic a minimalizuje riziko finančního tlaku v krátkodobém horizontu.

Úrokové krytí (Interest Coverage Ratio)

Je poměrový ukazatel, který nám říká, kolikrát jsou úroky z poskytnutých úvěrů kryty výsledkem hospodaření firmy za dané účetní období. Čím vyšší je tento ukazatel, tím vyšší úroveň finanční situace ve firmě. Ukazatel měří, kolikrát by se mohl provozní zisk snížit před tím, než se společnost dostane na úroveň, kdy již nebude schopna zaplatit své úrokové povinnosti. V čitateli zlomku se používá provozní zisk, tj. výsledek hospodaření před odečtením úroků a daní, který se porovnává s celkovým ročním úrokovým zatížením.

U tohoto ukazatele se za dobrou považuje hodnota větší než 3, za vynikající hodnota nad 6. Pro strojírenské odvětví je přímo stanovena doporučená hodnota větší než 4,5.

VH za účetní období + daň z příjmu + nákladové úroky

Úrokové krytí = -----

nákladové úroky

Poměr úrokového krytí 1,5 je poměr, kdy věřitelé pravděpodobně odmítnou půjčit společnosti více peněz, protože riziko nesplácení společnosti může být vnímáno jako vysoké. Pokud je poměr společnosti nižší než 1, bude firma pravděpodobně muset utratit část svých hotovostních rezerv, aby vyrovnala rozdíl, nebo si půjčit více.

Poměr společnosti by měl být vyhodnocen vůči ostatním firmám ve stejném odvětví nebo těm firmám s podobnými obchodními modely a velikostí příjmů. Zatímco při výpočtu poměru úrokového krytí je důležitý veškerý dluh, společnosti mohou ve svých výpočtech poměru úrokového krytí vyloučit určité typy dluhů. Při zvažování ukazatele úrokového krytí, který společnost sama zveřejnila, je proto důležité určit, zda jsou zahrnuty všechny dluhy.

Nízký poměr úrokového krytí, například nižší než 1, znamená, že současné zisky společnosti nepostačují ke splácení nesplaceného dluhu. Šance, že společnost bude schopna i nadále průběžně hradit své úrokové náklady, je i při úrokovém krytí nižším než 1,5 stále pochybná, zejména pokud je společnost náchylná k sezónním nebo cyklickým poklesům výnosů.

Analýza poměrů úrokového krytí v průběhu času často poskytne jasnější obrázek o pozici a trajektorii společnosti. Pohled na ukazatele společnosti každé čtvrtletí po mnoho let dává investorům vědět, zda se poměr zlepšuje, klesá nebo je stabilní. Některým bankám nebo potenciálním kupcům dluhopisů může vyhovovat méně žádoucí poměr výměnou za to, že budou společnosti účtovat vyšší úrokovou sazbu na jejich dluh.

Dluh vůči hmotnému čistému jmění (Debt to Tangible Net Worth)

Ukazatel Dluh vůči hmotnému čistému jmění je ukazatel zadluženosti, který měří poměr celkového dluhu firmy k jejímu hmatatelnému čistému jmění. Tento ukazatel poskytuje přehled o tom, jak firma využívá dluhové financování v porovnání s jejími čistými hmotnými aktivy, a pomáhá hodnotit finanční stabilitu a riziko spojené s dluhovým zatížením.

Ukazatel zjišťuje, kolik dluhů má firma v porovnání se svým hmatatelným čistým jměním, což zahrnuje pouze hmotná aktiva, tedy bez nehmotných aktiv, jako jsou goodwill, patenty, nebo jiné nehmotné položky. Firmy s vysokým poměrem mohou být považovány za rizikovější, protože velká část jejich závazků není kryta hmotnými aktivy, což může zvýšit riziko platební neschopnosti.

$$\text{Dluh vůči hmotnému čistému jmění} = \frac{\text{celkové dluhy}}{\text{hmotné čisté jmění}}$$

(hmotné čisté jmění = vlastní kapitál - nehmotná aktiva)

Nízká hodnota ukazatele naznačuje, že firma má relativně nízkou závislost na dluhovém financování ve srovnání se svými hmotnými aktivy, což je pozitivní znak finanční stability. Střední hodnota ukazuje, že firma používá dluhy a hmotné vlastní zdroje vyváženě. Tento poměr je přijatelný, pokud je úroveň dluhů udržitelná. Vysoká hodnota ukazatele signalizuje vysokou závislost na dluhovém financování, což může znamenat zvýšené riziko finanční nestability a nižší schopnost splácet dluhy v případě finančního tlaku.

Doba splácení dluhu (Debt Repayment Period - DSD)

Doba splácení dluhu je pojem, který označuje počet roků, za které bude podnik schopný splatit všechny dluhy.

$$\text{Doba splácení dluhu} = \frac{\text{cizí zdroje}}{\text{výsledek hospodaření za úč. období} + \text{odpisy}} \quad [\text{roky}]$$

Pro firmu je důležité znát průměrnou dobu splácení dluhů. Tento ukazatel říká, za kolik let se očekává, že firma uhradí své dluhy.

Navíc vývoj tohoto ukazatele poukazuje na schopnost vedení firmy řídit finanční situaci. Čím je tento ukazatel nižší, tím větší poskytuje firmě svobodu a flexibilitu pro budování její dlouhodobé strategie bez omezování a zasahování ze strany externích finančních zdrojů. Nízká závislost na věřitelích zpravidla představuje výsledek do 3 let, naopak výsledná hodnota vyšší než 30 let už značí závažné ohrožení finanční stability firmy. Už delší doba (více než 5 let) signalizuje vyšší riziko spojené s dluhovým zatížením, což může znamenat, že firma bude mít problém splácet své dluhy, pokud nedojde ke zvýšení provozního cash flow nebo restrukturalizaci závazků.

Solventnost (Solvency)

Solventnost se týká celkové schopnosti společnosti splácet dluhové závazky a pokračovat v obchodní činnosti. Jinými slovy platební schopnost. Solventnost vyjadřuje schopnost podniku dostát veškerým svým závazkům (krátkodobým i dlouhodobým). Solventnost firmy vhodně doplňuje ukazatele

likvidity, neboť poskytuje obraz o tom, jak je firma schopna splácet své krátkodobé či dlouhodobé závazky z rozdílu mezi příjmy a výdaji. Tento ukazatel by měl vykazovat vyšší než 30% hodnotu.

Platební neschopnost neboli insolvence/úpadek podle insolvenčního zákona nastává tehdy, pokud má dlužník více věřitelů a závazky déle jak 30 dnů po splatnosti, které není schopen je plnit. Insolvence může být následkem dlouhodobě nedostatečné likvidity podniku.

výsledek hospodaření za úč. období + odpisy

Solventnost = ----- * 100 [%]

cizí zdroje - finanční majetek